

רעז"י

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
שָׂאוּל בְּכִינָה הַמְּלִבְשָׁם
שְׁנֵי עִם עֲדָנִים הַמַּעֲלָה
עָרִי זֶהָב עַל לְבוּשָׁן:
שְׂמוּאֵל ב' א' כד

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

בר"ן ד"ה ולענין הלכה
בו' ומה לי וכו'. כדאיתא
צקדושין דף נד ע"ג:

פירוש הרא"ש

לא מפני שהיא כעורה ונעֵצ
ארוכה ואלא שהנדר טעות
והכניסיה לבית ר' ישמעאל
אמר לו לאו והתירה ר' ישי
בנות ישראל נאות הן אלא
בנות ישראל נושאות קינדר
בכינה וכן הוא אומר בש
נמי מעשה לסתור חסור
אפילו כעורה ונעשת נאה
מעשה באחד שנדר מבית א

ולא חיישי' שישקר ממון הנפשה:
דפררשית לעיל נס': ד"ה מנא' ואפ"ל צ
מעשה לסמור דבריו דמעיקרא קמני
קמני. אפי' בעורה ונעשית נאה דס"ל

מרתנ'! חוקן הימים. ימים טובים ושבתות שבהן מותר ושאר ימות השנה אסור: הוסר הראשון הוסר לכוון. כדלוקימנא צ"פ

לומר שאין מקרעין שטר כתובה: **מתני'** ^א (פותחין בימים טובים ובשבתות בראשונה היו אומרים אותן הימים מותרין ושאר כל הימים אסורין עד שבא ר"ע ולימד ^ב שהגדר שהותר ^ג מכללו הותר כולו ^ד כיצד ^ה אמר קונם שאיני נהנה לכולכם הותר אחד מהן הותרו כולן שאיני נהנה לזה ולזה הותר הראשון הותרו כולן הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין ^ו (הותר האמצעי הימנו ולמטה מותר הימנו ולמעלה אסור) שאיני נהנה לזה קרבן ולזה קרבן צריכין פתח לכל אחד ואחד ^ז קונם יין שאני טועם שהיין רע למעיים אמרו לו והלא המיושן יפה למעיים הותר במיושן ולא במיושן בלבד הותר אלא בכל היין ^ח קונם בצל שאני טועם שהבצל רע ללב אמרו לו הלא הכופרי יפה ללב הותר בכופרי ולא בכופרי בלבד הותר אלא בכל הבצלים מעשה היה והתירו ר"מ בכל הבצלים: **גמ'** הותר האחרון האחרון מותר וכולן אסורין מאן תנא אמר רבא ^א ר"ש היא דאמר עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד: קונם יין שאני טועם וכו': ותיפוק ליה דאין רע אמר ר' אבא ועוד יפה קתני: קונם בצל שאני טועם שהבצל וכו': ותיפוק ליה דאין רע אמר ר' אבא ועוד יפה קתני: **מתני'** ^א (פותחין לאדם בכבוד עצמו ובכבוד בניו אומרים לו אילו היית יודע שלמחר אומרים עליך כך היא ווסתו של פלוני מגרש את נשיו ועל כנותך יהו אומרים אמן של אלו להתגרש ואמר אילו הייתי ותר: ^ב קונם שאני נושא את פלונית כעורה א לבנה קצרה והרי היא ארוכה מותר בה נאה שחורה ונעשת לבנה קצרה ונעשת מעשה כאחד שנדר מבית אחותו הנייה ייפוא אמר לו ר' ישמעאל בני מזו נדרת נאל באותה עשה ככה ר' ישמעאל ואמר שהעניות מנוולתן וכשמת ר' ישמעאל היו ואומרות בנות ישראל על ר' ישמעאל ל יבנות ישראל ^ג על שאול בכינה: מחסרא והכי קתני ר' ישמעאל ואמר חורה ונעשת לבנה קצרה ונעשת ארוכה וכו' והכניסוה לבית ר' ישמעאל וייפוא וכו' תנא

זהו פסוק כבדו המקום: אבות
 הימים. שנהל את המלחמה שמינו ואלה ימים שאין עליהם חרטה ושמינו ששקרו: שנהל שחורר
 בקטרוהו אבות. בידו. מאלה מהם על דרך משיקוף אלם על דעת עשוקיהם: שולו הנהגה החרה
 מקטנה פחות: קונם שהיה נהנה לביכורם חורר אחד מהם. יי חרטה שבהמה חסם או מעמלן נאם
 חסם אפי' חסם: לזה ויהי. על פסוק ד' ערס (ד. כו.) מוקין נאם שזכר על השקלאן בקונם ואמר
 על ששע יר' השקלאן ושאפילו בעני קול חסם הותר השקלאן חסם י' חסם חליין: וזה ר'בן יודא
 חרב. בגמלה מוח' ל' כ"ש' חרמ' י' שנותם הפדוהו חס' יו' י' מושבין אומר וספר ונשבע ויהי חס' חס'

תוספות

[illegible]

ר"ן סו.

עין משפט
גר מצוה

יא א מיי פיו מהלך
שמועטע אלץ וו סמג
לאזן רמב טושע"ע י"ד
סמג רעו סעף"ג ז' וסי'
רמב סעף"א ז'
יב ב מיי פיה מהלך
דריס הלכה ו סמג
לאזן רמב טושע"ע י"ד
סמג רעו סעף"א ז'
יג ג מיי שם דער הלכה
יא סמג שם טושע"ע שם
ושע"ס
יד ד מיי שם פיה הלך
סמג שם טושע"ע י"ד
סמג רלב סעף"א ז'
טו ה מיי פיה מהלכות
שמועטע הלכה י"ד
סמג לאזן רמב טושע"ע י"ד
סמג רמב סעף"א ז'
טז ו מיי פיה מהלך
דריס הלכה ג סמג
שם טושע"ע י"ד מיי רלב
סעף"א ז'

מוסף רש"י

[illegible]

פי' הרא"ש (המשך)

חייב על כל אחד קרנן עד
שחזר שבעה לכל אחד
אחד אבל רבנן קאמרי אה
אחד שבעה לא כל ולא
כל יהי פרטא וחייב עד
לא אחד ואחד והוא העין
הכא לא אחד לא לזה ולא
לזה לא אחד היו נדר צפני
עמל: גמ' הא מני ר"ש
הא. דפרישית צמנתי:
ותרבו לה דאמרו ר' יוחנן
אין יסן וכלל ספרי קא
פריך תמא הוצרך לומר
שחין יסן תמא להנשים
ספרי טוב ללב ואפי' לא
יכו לא עוביט ולא רעיש
אמר רבא מ' לא עד שש

ונגמרה מוקד לו כר"ש דלמד ת"ר שבעה לכל אחד ואחד דלרנן דפלגיו עליה כי מני אמר קרבן שאלו הנה לו
ולאו הו' כל אחד קרבן: וכן הוא דאמר. ויחי מיני קרבן שבעה לכל דוד דוד דלמד שבעה לכל אחד ואחד
ורבנן פלגי דני אמר שבעה לו וכן ק"ל כל אחד ואחד וסמי מני בקרבן לקמן הו' כל דוד מדר חפיה
בשפא: ותרבוף לא דאין ת"ר. חן ק"ן ש' ואכלן פריך למה לו למיני שפא מני: ועוד יפה. מלמד מדר וטו קאמר.
דקחין נקפא? ו' ואת ספרים דלן גרסין י"ב: כבודד עצמו ובכבודד אמתו. וכל אמר' שמיניש ואמר כל' אדעתא
דמי דמי: כבודד ורואי נא מורתי. כל' שאלה דמי דני טעמי: לא מפני שנעשיית לבנה. כלומר אמר כל' אלה
ממיר דהו' טול: ומבשה. נגמרה פריך שבעה לקמור: ויחידד נגמרה שפא ה' שן וכו' וכו' טול: בבה
ר' ששמיטתא שפא: מחדד קאמרת: